

и прѣта да налучать, кога щѣтъ и за кого щѣтъ да ся оженить. *Л. Д. 1874 р. 170.* Какъ то ся е съхранила и послѣдняя гатанка, коя си гатѣтъ дѣца да налучѣтъ нѣкое ся семейство. *Пк. 119.* Нѣ оведнажъ не могли да налучать и да намѣрять правѣ-гѣ истинѣ. *Л. Д. 1871 р. 96.* По това по нѣкой нѣтъ може ся налучи, дали ще е хубаво времѣ-то или ще вали. *Л. Д. 1871 р. 96. 2)*—врѣме, улучу время: Той налучи врѣме. *Р. 2.*

Налѹщѣ са *м. св.* нажрусъ: Налущилъ ся (наилъ ся). *Ч. 191.*

Налѹзѣ *м. св.* Налѹзвамъ *м. дл.* надѣну, надѣваю: Жени-тѣ оплитѣтъ вѣнецъ отъ цвѣтя за пѣ-малія отъ деверѣ-те и му го налузѣтъ *ви глава-тѣ. Ч. 94. (ср. нахлузѣ).*

Налѣзнѣ *м. св.* Налѣзвамъ *м. дл.* надѣну, надѣваю на остриѣ, паткнѹ, натѣкаю: А тамъ гледащъ налѣзнахъ на копие Метелица. *Тб. 85.* Главите имъ бѣха налѣзнати на мѣвдраци. *З. 198, 213.* Като прѣсѣдѣтъ языци-ти натовени въ тѣхъ размѣсенѣ мокротѣ три денѣ, изваждатъ гѣ та гѣ налѣзватъ на рѣженъ и гѣ испичѣтъ. *Л. Д. 1869 р. 214.* Земѣтъ желѣзна цѣрчица и увиватъ я като свѣрдель, а на долниѣтъ ѣ край налѣзватъ запалена прахѣвъ и спущатъ я въ стакленѣето. *З. 23.*

Налѣме *с. м. мн. ч.* кѣси вълнени (обикн. дебели) чорѣе безъ вднгове, сир. безъ цилиндрическа часть. *ср. Бог.*

Налѹбѣ са *м. св.* налѣжусъ: Да зна зора що ѣ милуванѣе, Не бы зора за нокъ осванува, Докъ се драга съ драгомъ не налѹби. *Ч. 344.*

Налѹотѣ са *м. св.* разгнѣваюсъ, разсвирѣнѣю: Сѣ разлѹоти Само-вѣла. Сѣ налѹоти Ю'анъ Поповъ. *М. 1.* Тѣ ми сѣ мошне налѹотиле. *ѡ. 57.*

Налѹхамъ са *м. св.* налѹхусъ: Така попаднѣта 'сѣ пофтарала неколко пати, додека се налѹхѣла хубаво. *Пс. XIII, 152.*

Намагнетѣсамъ **Намагнетѣшѣ** *м. св.* намагнетизую. **Намагнетѣсвамъ** *м. дл.* магнетизую: Можемъ спорѣдъ воля-та си да намагнетисаме просто мекко желѣзо. Желѣзо-то са пакъ отмагнетисва. *Л. Д. 1876 р. 83.*

Намѣжѣ *м. св.* Намѣзвамъ *м. дл.* 1) намажу, намазѣваю: Сѣхъ чернѣ ѣ катранъ намаза, Сѣхъ бялѣ ѣ памукъ налени, Та на ѣ млада запали. *М. 130.* Затова щѣ та намажѣмъ катранѣ та ща да та запѣлѣмъ да изгорнѣ жива, да дано ми са испростѣ баремъ Иванови сѣе грѣхове. *Ч. 257. 2)* смажу, смазѣваю (телѣгу): Колата като са намажи върви. *Зк. 83. 3)* помажу, помазѣваю: Онѣя, които не сѣе учени или божѣмъ не сѣе намазани колкогодѣ сѣе наречи—просвѣщеніе. *Л. Д. 1874 р. 91.* **Намазѣване** *с. с.* намазѣваніе, штуркатурка: Въ Р. училище-то не е видѣло потѣганіе и намазѣваніе откакъ ся е направило. *Л. Д. 1869 р. 228.*

Намалѣ *м. св.* Намалѣвамъ *м. дл.* уменьшу, ослабѹю, умень-